Copyright Information

This eBook file was generated by MobiPocket Publisher Personal Edition.
This eBook file is for personal use only and cannot be sold.
To generate eBooks to be sold or for corporate or public usage, please purchase the commercial version at : http://www.mobipocket.com

Večeře

Jiří X. Brossmann

www.palmknihy.cz
knihy do vaší dlaně

Večeře

Jiří X. Brossmann

Zveřejněno se souhlasem internetového magazínu Amberzine
http://amber.zine.cz

"Ale, pane Suchánek," řekl s úsměvem doktor Veselý, "když tvrdíte takovou věc, nemůžete se divit, že se váš syn strachuje o vaše zdraví." Stařík sedící na lavičce na zápraží domku vypadal sklesle. Ve svraštěných ústech držel zpola vykouřené viržínko a prsty netrpělivě bubnoval na lavici. "Ale, synku, dyť je to pravda. To jenom ty mladý nemaj dneska k nám starším žádnou úctu. Když mě můj otec, blahý paměti, zasvěcoval do tohohle úkolu, kterej se u nás předává z otce na syna celý věky, poslouchal jsem, ani jsem nedutal. Ale můj kluk? Dívá se na mě jako na blázna a zavolá na mě doktora." Ztrápeně zavrtěl hlavou. "Vy dneska máte na všechno ty mašinky, a věříte každý blbosti, kterou vám řeknou." Doktor Veselý se v křesle znovu rozhoupal a upil piva, které mu děda Suchánek, nejstarší obyvatel Březové, donesl ze sklepa. "Máte už své roky, pane Suchánek. Měl byste už mít rozum. Dneska víme o vesmíru tolik, že prostě nemůže být pravda to co říkáte. A ty mašinky, ty nám říkají jenom to co změří. Nic si nevymýšlejí." Děda se ale nedal. "A jak vy to víte, že na těch družicích někdo nesedí a nešteluje s nima?" "To bychom přece věděli, pane Suchánek. Ve vesmíru je tolik družic, že na každé nemůže sedět zelený mužík a šťourat se v ní šroubovákem." "Já jsem nikdá neřekl, že jsou to zelený mužíci," oponoval děda. "Já jsem jenom chtěl, aby mě syn poslechl a každej večír si osmažil tři vajíčka," rozhodil děda ruce. "Dyť na tom není nic špatnýho." "Pane Suchánek," kroutil doktor Veselý hlavou, "myslet si, že když si někdo z vaší rodiny neosmaží tři vajíčka, neobjeví se na nebi hvězdy, je přece nesmysl. To je jako tvrdit, že když se někdo ráno nevysmrká, nevyjde slunce." "Tak on musí smrkat?" zeptal se děda se zájmem. "To sem nevěděl," dodal a pokýval hlavou. "Vidíte, to sem na tom eště dobře. Já si můžu přispat a ještě se i

najím." Doktor se zatvářil zoufale. Dopil svou lahev a skočil si pro další. Pak seděli a sledovali, jak Slunce zapadá za vrcholky stromů. "Víte," dědův hlas zněl nostalgicky, "můj táta mi říkal, že Země je uzavřená v takový obrovský kouli, na který jsou zevnitř namalovaný hvězdy a všechno ostatní. A že každej večír, musím usmažit tři vejce, aby ten co je venku jako věděl, že je má rožnout. Já to dělal celý ty roky poctivě, ani jednou jsem nezapomněl. A když jsem náhodou nemohl, tak musela moje nebožka žena. Taky mi říkala, že jsem starej blázen, ale vždycky to udělala. Ona mi to slíbila, víte?" Zhluboka se nadechl a pomalu se postavil. V kolenou mu zalupalo a tvář se mu bolestivě stáhla. "Jo doktore, klouby už mi neslouží jako dřív," poplácal se dlaní po stehně. Vešel do domku. Doktor Veselý sledoval Měsíc, téměř v úplňku, který jasně osvětloval les mezi dědovou samotou a vesnicí. Z domku vycházelo praskání tuku na pánvi. Pak se ozvalo klepnutí a prudké zasyčení, jak se vejce vylilo na rozpálenou pánev. Na obloze zasvítily první hvězdy. Chudák, pomyslel si doktor Veselý. Děda rozbil další vajíčko. Takový nesmysl.

---

eBook Info

Title:
Vecere

Creator:
Jirí X. Brossmann

Date:
21.3.2001

Copyrights:
Palmknihy, www.palmknihy.cz 2000-2001

Language:
cs
